SANTUÁRIO DE FÁTIMA
SHRINE OF FATIMA

PL

PRZEWODNIK PIELGRZYMA

ALJUSTREL I VALINHOS 2025–2027

ŁASKAI MIŁOSIERDZIE:
SERCE MARYI DROGĄ DO **POZNANIA BOGA**

DWULECIE DUSZPASTERSKIE 2025-2027

1. DOMY ŚWIĘTYCH FRANCISZKA I HIACYNTY MARTO ORAZ DOM SIOSTRY ŁUCJI
2. STUDNIA ARNEIRO
3. POMNIK W VALINHOS
4. LOCA DO CABEÇO

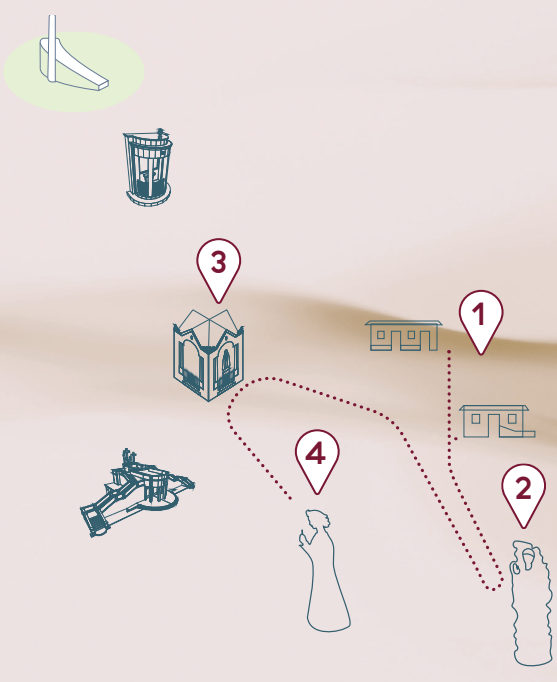

1 DOMY ŚWIĘTYCH FRANCISZKA I HIACYNTY MARTO ORAZ DOM SIOSTRY ŁUCJI

Przygotowuję się do wizyty w domach widzących pastuszków z Fatimy. Zanim odwiedzę Dom Świętych Franciszka i Hiacynty Marto oraz Dom Siostry Łucji, staram się uspokoić swoje serce. Nie chcę być zwiedzającym, lecz pielgrzymem, który poszukuje i odczytuje znaki świętości, przeżywanej w drobnych sprawach dnia powszedniego. Wchodzę do domów dzieci fatimskich w duchu kontemplacji i modlitwy.

Rozpoczynam moją drogę: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen".

W domach, w których mieszkali niegdyś Franciszek i Hiacynta oraz Łucja, pragnę dowiedzieć się w jakim środowisku, w jakich rodzinach urodzili się i dorastali widzący.

Proste, wypełnione ciężką pracą życie mieszkańców małej wioski, leżącej w górach Serra d'Aire, toczyło się w zgodzie z naturą, w rytmie kościelnych świąt. Silnie zakorzeniona chrześcijańska tradycja i głęboka religijność rodzin przygotowała serca dzieci do umiłowania Boga i Maryi. To tu kształtowała się ich wrażliwość na potrzeby innych ludzi, zwłaszcza tych najuboższych i najbardziej potrzebujących. W swoich domach dzieci doświadczały rodzinnej miłości i bliskości. W tym środowisku i przestrzeni widzący rozpoczęli i rozwijali drogę ku świętości, realizowaną przez podejmowanie wielu ofiar, czynionych z miłości do Jezusa i „dla wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi".

Ja także pragnę odkrywać, wciąż na nowo, dar świętości w prostocie codzienności. Jestem powołany, by ten dar przyjąć i pomnażać w moim życiu, dla dobra wielu.

Przejęty świadectwem życia widzących pastuszków, kieruję się do studni Arneiro.

2 STUDNIA ARNEIRO

W lecie 1916 r. obok studni (która znajduje się w głębi ogrodu otaczającego dom Łucji) trojgu dzieciom po raz drugi objawił się Anioł Pokoju. Powiedział wówczas: „Serca Jezusa i Maryi chcą przez was okazać światu wiele miłosierdzia".

Słowa Anioła, wypowiedziane w tym miejscu, zapewniły pastuszków — proste i posłuszne narzędzia Bożej woli, gotowe do bezwarunkowego ofiarowania się —, że Bóg na nich liczy i potrzebuje, by skutecznie obdarzać świat swym miłosierdziem.

Kontempluję prostotę tego miejsca oraz rzeźby autorstwa Marii Irene Vilar, które przywołują wspomnienie drugiego objawienia Anioła. Jak pastuszkowie, zobowiązuję się modlić i czynić codzienne ofiary. Niech dar — z tego kim jestem i co robię — zjednoczony się z pełnym miłości darem Jezusa, bym w ten sposób mógł współpracować w dziele Jego odkupieńczej miłości i miłosierdzia dla dobra wszystkich ludzi.

Po chwili spędzonej w ciszy kieruję się w stronę pomnika w Valinhos.

3 POMNIK W VALINHOS

Podchodzę do pomnika, który ukazuje pełne troski, zrozumienia i wierności serce Matki z Nieba. Ta, która zna sprawy i strapienia swych dzieci, jest nieustannie obecna w ich życiu. Ona towarzyszy im i spotyka w drodze, nawet wtedy, gdy wydaje się, że nie ma miejsca ani przestrzeni na spotkanie.

13 sierpnia 1917 r. widzący zostali uwięzieni i w umówionym dniu nie mogli być obecni w Cova da Iria. 19 sierpnia w miejscu zwanym Valinhos pastuszkowie doświadczają niespodziewanego, acz upragnionego spotkania z Panią Nieba, która przychodzi wtedy, kiedy dzieci mogą się z Nią spotkać.

Umocniony radosnym doświadczeniem widzących, pragnę całkowicie zaufać Bogu oraz zawsze wiernej i troskliwej Maryi. Powierzam się czułej opiece Matki, której serce prowadzi mnie do Syna i umacnia mą wytrwałość.

W duchu ufności i uwielbienia, modlę się:

Zdrowaś Maryjo, łaskiś pełna,
Pan z Tobą,
błogosławionaś Ty między niewiastami
i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus.
Święta Maryjo, Matko Boża
módl się za nami grzesznymi,
teraz i w godzinę śmierci naszej.
Amen.

Podążam do Loca do Cabeço.

4 LOCA DO CABEÇO

Zbliżając się w skupieniu do Loca do Cabeço, przygotowuję się wewnętrznie do doświadczenia przejmującej ciszy tego miejsca.

Jestem w miejscu pierwszego i trzeciego objawienia Anioła Łucji, Franciszkowi i Hiacyncie. To tu Boży Posłaniec pokazał im, że droga od serca do Serca Boga prowadzi przez modlitwę oraz zjednoczył dzieci z Chrystusem, dając im do spożycia Jego Ciało i Krew.

Kontempluję ciszę tego miejsca i — jak pastuszkowie — pozwalam Bogu prowadzić moje serce do zjednoczenia z Jego Sercem. Pragnę postawić Boga w centrum życia, adorować Go z pokorą wraz z całym stworzeniem, wszystkimi braćmi i siostrami; pragnę by wzrastało we mnie pragnienie pogłębienia wiary, uwielbienia, nadziei i miłości.

Umieszczam w sercu i otaczam modlitwą osoby, które znam i całą ludzkość, prosząc Boga o nawrócenie i pokój — dary Jego nieskończonej miłości.

Włączam w moją modlitwę słowa, których Anioł nauczył tu pastuszków:

O Boże mój,
wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie.
Proszę Cię o przebaczenie dla tych,
którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, Tobie nie ufają i Ciebie nie miłują.

W sposób szczególny ofiarowuję tę modlitwę za ludzi, którzy są daleko od źródła miłości i życia. Ja także jestem wśród tych, którzy niedoskonale wierzą, uwielbiają, ufają i kochają — dlatego proszę, również dla siebie, o Boże przebaczenie, które jest tym źródłem. Proszę, by Bóg pomnożył we mnie dary łaski i miłosierdzia; aby całe moje życie było zwierciadłem Jego miłości.

Z pewnością, że Bóg pragnienie odnowić moje serce, kończę ten pielgrzymkowy szlak w duchu dziękczynienia i uwielbienia Trójcy Świętej:

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków.
Amen.